

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISECH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2018

Částka 9 – čís. 13

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění vyhlášky č. 458/2012 Sb.
Účinnost od 29. ledna 2018.

*Právní předpisy vybral:
Mgr. Pavel Machata, MMR*

INFORMACE Z VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ SOUDŮ Z OBLASTI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2018 č. j. 50A 21/2017-50

OPATŘENÍ OBCENÉ POVAHY, STAVEBNÍ UZÁVĚRA, RUŠENÍ STAVEBNÍ UZÁVĚRY

*§ 97 a § 189a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů
§ 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů
§ 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů*

Krajský soud v Praze rozhodl o návrhu na zrušení opatření obecné povahy územního opatření – zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře ze dne 20. 9. 2006 tak, že Územní opatření – zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře vydané radou kraje dne 15. 12. 2016, zrušil.

Z rozsudku Krajského soudu v Praze dále vyplývá:

Navrhovatel – obec T. uvedla, že dne 20. 9. 2006 vydalo zastupitelstvo obce T. nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře podle § 33 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. Stavební uzávěra se týkala celého území obce T. a omezila umístění liniových staveb dopravní infrastruktury a stanovila podmínky, za kterých je možné tyto stavby v území umísťovat. Stavební uzávěra byla vyhlášena na dobu neurčitou.

Dne 17. 2. 2016 byl navrhovatel vyzván výzvou krajského úřadu ke zrušení stavební uzávěře. Se zrušením stavební uzávěře navrhovatel nesouhlasil. Následně krajský úřad informoval navrhovatele dopisem ze dne 30. 9. 2016, o zahájení řízení o vydání opatření obecné povahy (dále jen „OOP“) – zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře a zároveň ho vyzval k vyvěšení návrhu územního opatření. Navrhovatel s tímto návrhem nesouhlasil, a proto uplatnil dne 3. 10. 2016 námitky. Navzdory nesouhlasným námitkám vydala rada kraje dne 15. 12. 2016 územní opatření – zrušení nařízení obce T. č. 1/2016 o stavební uzávěře. Navrhovatel uvedl, že se domnívá, že napadené územní opatření bylo vydáno v rozporu se zákonem.

Navrhovatel považuje stavební uzávěru za nezbytnou k ochraně území obce. V nezbytném rozsahu omezuje umístění liniových staveb dopravní infrastruktury s výjimkou komunikací místních a účelových. Tato stavební činnost by mohla ztížit nebo dokonce znemožnit budoucí využití území.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, který stanovil pět kroků přezkumu opatření obecné povahy (dále jen „OOP“), navrhovatel uvedl, že rada kraje je oprávněna vydat územní opatření o stavební uzávěře ve formě OOP podle § 98 odst. 1 stavebního zákona pouze tehdy, dotýká-li se více obcí anebo v případě nečinnosti příslušné rady obce. V tomto případě však došlo k překročení zákonem stanovené působnosti, neboť napadeným OOP byla stavební uzávěra přezkoumána z hlediska souladu se zákonem. K takovému přezkumu je rada kraje oprávněna pouze postupem podle přezkumného řízení podle § 174 odst. 2 správního řádu. Při vydávání územního opatření o stavební uzávěře musí příslušná rada obce či kraje postupovat podle § 97 odst. 1 stavebního zákona.

Navrhovatel namítl, že přezkum zákonnosti vydaného územního opatření o stavební uzávěře podle § 98 odst. 1 stavebního zákona je proveden v rozporu s § 2 odst. 2 a 3 správního řádu. Postupem podle § 98 odst. 1 stavebního zákona může sice rada kraje vydat územní opatření o stavební uzávěře, kterým je změní, avšak nikoliv pro rozpor nahrazovaného

územní opatření o stavební uzávěře se zákonem. Toto ustanovení nezakládá radě kraje pravomoc přezkoumávat zákonost územní opatření o stavební uzávěře vydané radou obce a následně je zrušit, nýbrž je za podmínek § 97 odst. 1 stavebního zákona vydat. Rada kraje podle názoru navrhovatele není oprávněna využitím postupu podle § 98 odst. 1 stavebního zákona nahrazovat přezkum zákonitosti podle přezkumného řízení. Jedná se tak o překročení věcné působnosti.

K přezkumu obsahu OOP z hlediska jeho rozporu se zákonem navrhovatel uvedl, že územní opatření o stavební uzávěře je možné vydat pouze v souvislosti s připravovanou územně plánovací dokumentací. Z odůvodnění napadeného územní opatření nevyplývá, že by bylo vydáno v souvislosti s připravovanou územně plánovací dokumentací. Naopak je to navrhovatel, kdo připravuje nový územní plán.

Dále navrhovatel namítl, že napadené územní opatření neobsahuje zákonné náležitosti podle § 99 odst. 1 stavebního zákona a § 17 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 503/2006 Sb. Podle těchto ustanovení musí územní opatření o stavební uzávěře mj. obsahovat vymezení území s uvedením katastrálního území a ověřený výkres na kopii katastrální mapy s vyznačeným územím, pro které stavební uzávěra platí. Napadené územní opatření také neobsahuje údaj, na kterém zasedání rady kraje bylo přijato a jakým usnesením bylo schváleno. Rovněž chybí označení OOP jednacím číslem nebo spisovou značkou. Dále uvedl, že výrok napadeného územního opatření není jednoznačný ani vykonatelný. Předně chybí zrušovací výrok označený např. slovy „ruší se, mění se či nahrazuje se“. Tučně vyznačené sousloví je pouze název vydaného aktu, nikoliv zrušovací výrok. Takový výrok neuvádí řešení otázky, která byla předmětem řízení, jak požaduje § 68 odst. 2 správního řádu. V rozporu s tímto ustanovením výrok napadeného územního opatření také postrádá řádné označení účastníků řízení podle § 27 správního řádu a řádné označení stavební uzávěry. Chybí dále označení data přijetí stavební uzávěry a orgánu, který ji vydal. Z výroku ani z odůvodnění napadeného ÚO tak není jasné patrné, zda se stavební uzávěra má skutečně zrušit.

K přezkumu OOP z hlediska jeho proporcionality navrhovatel uvedl, že zjištění zákonitosti stavební uzávěry lze dosáhnout postupem v přezkumném řízení nebo návrhem na zrušení OOP. Odpůrce zvolil ke zrušení stavební uzávěry nevhodný způsob. Podle navrhovatele není vydání napadeného územního opatření ani potřebné. Navrhovatel uvedl, že ÚO o stavební uzávěře lze vydat pouze v případech, které předvidá zákon. Pokud dojde k překročení těchto zákonem předvidaných případů, dochází k porušení minimalizace zásahu. Stavební uzávěra byla sice vydána na dobu neurčitou, avšak pouze proto, že nebylo možné v souladu s § 17 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 503/2006 Sb., předem stanovit dobu trvání stavební uzávěry v okamžiku jejího vydání. Příslušný územní plán navrhovatele je již ve fázi přípravy. Napadené ÚO tak představuje zásah do práva obce na regulaci zástavby na jejím území, který nerespektuje podmínky minimalizace zásahu.

S ohledem na výše uvedené navrhovatel navrhl, aby soud územní opatření – zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře ze dne 15. 12. 2016, zrušil dnem právní moci rozsudku a přiznal mu právo na náhradu nákladů řízení.

Soud konstatoval, že zastupitelstvo obce T. se dne 20. 9. 2006 usneslo vydat podle § 11 odst. 1 a § 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů a podle § 33 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, nařízení o stavební uzávěře v katastrálním území obce T. Jako účel stavební uzávěry byla uvedena ochrana území obce T. před umístěním a realizací staveb výrazně narušující krajinný ráz, poškozující přírodní a estetické hodnoty území, zdraví obyvatel a rekreační potenciál a vytváření podmínek pro trvale udržitelný rozvoj území. Stavební uzávěra byla vyhlášena pro celé území obce T. Ve stavební uzávěře je uvedeno, že toto nařízení omezuje umístění liniových staveb dopravní infrastruktury s výjimkou místních a účelových komunikací, přičemž pro umístění těchto staveb byly ve stavební uzávěře stanoveny vyjmenované podmínky. Nařízení o stanovení stavební uzávěry nabylo účinnosti 10. 10. 2006.

Krajský úřad dne 17. 2. 2016 vyzval obec T. ke zrušení stavební uzávěry. Odkázal na rozsudek NSS ze dne 22. 4. 2011, č. j. 5 Ao 2/2011-30, podle kterého „má-li stavební uzávěra vydaná podle § 33 odst. 3 stavebního zákona z roku 1976 formou obecně závazného předpisu obstat i za účinnosti stavebního zákona z r. 2006, musí z hmotněprávního hlediska odpovídat jeho požadavkům.“ Existence stavební uzávěry je podle nového stavebního zákona možná pouze na nezbytně nutnou dobu potřebnou k projednání a vydání územně plánovací dokumentace. Nařízení obce T. o stavební uzávěře č. 1/2006 je tak v rozporu s uvedeným požadavkem a již nemůže být aplikováno. Krajský úřad vyzval proto obec T. k vydání OOP, kterým do 30. 6. 2016 zruší Nařízení obce T. o stavební uzávěře č. 1/2006.

Obec T. zaslala 18. 4. 2016 krajskému úřadu vyjádření, jehož součástí je usnesení zastupitelstva obce, že zastupitelstvo obce nesouhlasí se zrušením stavební uzávěry. Podle § 98 odst. 1 stavebního zákona může územní opatření o stavební uzávěře v případě nečinnosti příslušné rady obce vydat rada kraje. Dotčené orgány – Ministerstvo dopravy ČR a krajský úřad ve svých stanoviscích vyslovily souhlas s návrhem územního opatření bez připomínek. Návrh územního opatření doručil krajský úřad veřejnou vyhláškou podle § 25 správního řádu vyvěšením na své úřední desce a na úřední desce obce T. Zároveň vyzval dotčené fyzické a právnické osoby k uplatnění písemných připomínek a písemně odůvodněných námitek ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění. K návrhu územního opatření uplatnila námitky obec T. Uvedla, že s návrhem nesouhlasí. Nařízení o stavební uzávěře považuje za nezbytné k ochraně před nepřiměřenými nepříznivými vlivy plánované dálnice DX na území obce. Katastr obce se nachází na úpatí kopcovité lokality s dominantní dvojicí kopců Chlum a Neštětická hora. Povrchové vedení liniových dopravních staveb v okolí obce by znamenalo výrazné narušení krajinného rázu nad obcí a výrazné zhoršení životního prostředí „shora“ se všemi negativními důsledky. Obec namítl, že rada kraje nemá pravomoc zrušit podle § 98 odst. 1 stavebního zákona Nařízení, kterým obec T. vydala OOP, ani ho kontrolovat. Rada kraje postrádá k takovému kroku pravomoc a jedná se o postup nezákonný. Tuto pravomoc nezakládá radě ani § 189a staveb-

ního zákona. S ohledem na uvedené, obec T. navrhla, aby rada kraje od záměru vydat OOP – zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře, upustila a řízení bylo zastaveno.

Dne 15. 12. 2016 vydala rada kraje „v přenesené působnosti podle § 98 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen stavební zákon) a § 10 a § 11 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (správní řád) na základě § 98 odst. 1 a po projednání podle § 98 odst. 2 stavebního zákona ve vazbě na ustanovení §§ 171–174 správního řádu územní opatření – zrušení Nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře vydané pro omezení umístování liniových staveb dopravní infrastruktury s výjimkou místních a účelových komunikací na celém území obce T.“ Ve výroku tohoto územního opatření je dále uvedeno, že s dotčenými orgány byl návrh dohodnut, k návrhu uplatnila námitky obec T. a tyto se zamítají. V odůvodnění územního opatření je uvedeno, že Nařízení obce T. o stavební uzávěře je v rozporu s požadavkem na soulad se stavebním zákonem z r. 2006, nemůže již být aplikováno a musí být zrušeno. Podle § 189a stavebního zákona se při změnách a rušení stavebních uzávěr vyhlášených podle právních předpisů účinných před 31. 12. 2006 a při povolování výjimek z nich postupuje podle tohoto zákona.

Rada kraje zamítnutí námitek obce T. odůvodnila tak, že vydané Nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře není v souladu se stávající legislativou. Nařízení obce T. o stavební uzávěře č. 1/2006 bylo vydáno na dobu neurčitou a s konkrétními technickými požadavky na umístování staveb, a je tak v rozporu s požadavkem, aby bylo v souladu s novým stavebním zákonem z r. 2006, nemůže být aplikováno a musí být zrušeno. Podle § 189a stavebního zákona se při změnách a rušení stavebních uzávěr vyhlášených podle právních předpisů účinných před 31. 12. 2006, postupuje podle tohoto zákona. Aktualizace zásad územního rozvoje vymezila koridor dálnice DX. V aktualizaci jsou stanovena konkrétní opatření pro zajištění předcházení, snížení nebo kompenzaci zjištěných nebo předpokládaných záporných vlivů na životní prostředí. Obec T. v procesu pořizování této I. aktualizace uplatnila své právo a podala ke společnému jednání připomínky, které byly řádně vyhodnoceny, a k veřejnému projednání námitky, o kterých zastupitelstvo kraje rozhodlo. Obec rozhoduje o podobě rozvoje svého území prostřednictvím vydaného územního plánu, ten však musí být v souladu mimo jiné i s politikou územního rozvoje a s územně plánovací dokumentací vydanou krajem. K námitce obce T., že rada kraje nemá pravomoc zrušit stavební uzávěru vydanou obcí, rada kraje uvedla, že obec T. byla vyzvána ke zrušení stavební uzávěry z důvodu její nezákonnosti, což usnesením č. 18/4/2016 ze 4. 4. 2016 odmítla a zůstala nečinná. Proto rada kraje může vydat OOP, kterým nezákonnou stavební uzávěru zruší a odkázala na § 98 odst. 1 stavebního zákona. Dodala, že krajský úřad v rámci své činnosti státního dozoru ve věcech územního plánování podle § 171 odst. 1 dozírá na dodržování ustanovení stavebního zákona a prováděcích předpisů.

Ze zápisu ze zasedání zastupitelstva obce T. ze dne 13. 3. 2017, bodu č. 4 – Příprava pořízení územního plánu – vyplývá, že zastupitelstvo vzalo na vědomí, že „v souladu s platnou legislativou je nutné pořídit nový ÚP do konce r. 2020. Byla zahájena

jednání s možnými pořizovateli... Je nutné provést výběr pořizovatele a následně projektanta. Dále zjistit podmínky dotace.“

Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a s. ř. s.), kterými jsou existence opatření obecné povahy, aktivní procesní legitimace navrhovatelů a formulace závěrečného návrhu, resp. obecně splnění všech formálních náležitostí návrhu (§ 101b odst. 2 s. ř. s.). Další podmínkou je pak včasnost návrhu (§ 101b odst. 1 s. ř. s.).

V projednávané věci je předmětem soudního přezkumu úkon odpůrce označený jako „Územní opatření – zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře“. Stavební uzávěra se v souladu s § 97 odst. 1 a 98 odst. 1 stavebního zákona vydává formou opatření obecné povahy radou obce v přenesené působnosti. Napadené OOP bylo vydáno radou kraje dne 15. 12. 2016, bez čísla jednacího. Podmínku existence OOP tak lze mít za splněnou.

Soud následně zkoumal aktivní legitimaci navrhovatele k podání návrhu na zrušení OOP. Navrhovatel opírá svou aktivní procesní legitimaci o § 101a odst. 2 s. ř. s., což dovoduje z toho, že napadené OOP bylo vydáno radou kraje a dále z důvodu, že vydáním napadeného OOP došlo k zásahu do jeho vlastnického práva, neboť navrhovatel je vlastníkem pozemků na území obce T., např. pozemků parc. č. xxx, yyy a zzz v k. ú. T. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, uvedl: „Navrhovatel tedy musí v první řadě tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena (...) Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekvantně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy.“ Navrhovatel prokázal, že je vlastníkem pozemků v dotčeném území. Současně tvrdí, že jeho právo bylo zkráceno. Navrhovatel je tedy aktivně procesně legitimován k podání návrhu.

Podmínka formulace závěrečného návrhu je v projednávané věci rovněž splněna, neboť navrhovatel ve svém návrhu jednoznačně vymezuje, že se domáhá zrušení napadeného OOP. Návrh je také podán v zákonné lhůtě podle § 101b odst. 1 s. ř. s.

Při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Toto pravidlo soudního přezkumu opatření obecné povahy bylo zavedeno s účinností od 1. 1. 2012 zákonem č. 303/2011 Sb. Podle dřívější úpravy soud nebyl vázán důvody návrhu; mohl napadené opatření obecné povahy nebo jeho část zrušit i z jiných důvodů než z těch, které navrhovatel vytkl. Nově formulovaným ustanovením § 101d odst. 1 s. ř. s. však došlo k omezení rozsahu přezkumu opatření obecné povahy. Soud tedy při přezkumu oop aplikuje algoritmus (test) přezkumu (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98) v celém rozsahu pouze za předpokladu, že navrhovatel všechny jeho kroky zahrne do návrhových bodů (§ 101b odst. 2 s. ř. s.). Při věcném posouzení návrhu soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání oop (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené územní opatření v mezích uplatněných návrhových bodů (§ 101d odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že návrh je důvodný.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, územní opatření o stavební uzávěře nebo územní opatření o asanaci území vydává v přenesené působnosti rada obce. Dotýká-li se územní opatření o stavební uzávěře, nebo územní opatření o asanaci území více obcí anebo v případě nečinnosti příslušné rady obce, je může vydat v přenesené působnosti rada kraje.

V dané věci soud jednal jako s odpůrcem s radou kraje, neboť její postavení v tomto řízení vyplývá přímo ze zákona, z výše citovaného § 98 odst. 1 stavebního zákona, přesto, že navrhovatel v návrhu jako odpůrce označil krajský úřad. Krajský úřad ve svém vyjádření k návrhu poukázal na to, že v dané věci není pasivně legitimovaný, tento omyl navrhovatele však není z důvodu výše uvedeného, důvodem pro odmítnutí návrhu. Rada kraje se k návrhu navrhovatele nevyjádřila. Rada kraje vydala územní opatření – zrušení Nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře, ve kterém je uvedeno, že je vydáváno v přenesené působnosti podle § 98 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon) a § 10 a § 11 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád).

Postup rady kraje ve věci zrušení předmětné stavební uzávěře je nezákonný. Rada kraje má pravomoc podle § 98 odst. 1 stavebního zákona územní opatření o stavební uzávěře za podmínek stanovených v tomto ustanovení vydat, nikoliv zrušit. Výraz „vydat“ nezahrnuje i výraz „zrušit“. Pokud by zákonodárce měl v úmyslu dát podle tohoto ustanovení radě kraje pravomoc i ke zrušení územního opatření o stavební uzávěře vydaného obcí, nepochybně by v ustanovení použil jiný slovní tvar. Slovo zrušit, není analogií výrazu „vydat“. Rada kraje tedy tím, že vydala územní opatření o zrušení nařízení obce T. č. 1/2006 o stavební uzávěře, překročila svou pravomoc danou jí zákonem a nepostupovala v souladu s § 10 správního řádu, jak ve vydaném územním opatření deklarovala.

Smyslem ustanovení § 98 odst. 1 stavebního zákona je upravit, který správní orgán má pravomoc vydat územní opatření o stavební uzávěře. Pokud jde o pravomoc rady kraje podle tohoto ustanovení, ta je omezena pouze na dva případy, a to jednak na možnost vydat územní opatření o stavební uzávěře v případech, kdy se územní opatření o stavební uzávěře má dotýkat více obcí, z důvodu vhodnosti a za souhlasu těchto obcí a jednak v případě, že je příslušná rada obce nečinná. Toto ustanovení stavebního zákona neupravuje pravomoc rady kraje kontrolovat zákonnost vydaného územního opatření o stavební uzávěře radou obce, pravomoc rady kraje k takové kontrolní činnosti je zakotvena v jiném ustanovení stavebního zákona.

Soulad OOP s právními předpisy, tedy i územního opatření o stavební uzávěře, lze podle § 174 odst. 2 správního řádu posoudit v přezkumném řízení. Usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat do 3 let od účinnosti opatření. Protože podle § 174 odst. 2 správního řádu lze usnesení o zahájení přezkumného řízení vydat do tří let od účinnosti opatření, je zřejmé, že lhůta k zahájení přezkumného řízení předmětného územního opatření o stavební uzávěře již krajskému úřadu uplynula. Soud si je vědom této skutečnosti, ovšem musí zdůraznit, že zmeškání lhůty k zahájení přezkumného řízení nemůže rada tohoto kraje saturovat nezákonným úkonem, kterým překročila svou zákonem stanovenou pravomoc. Vzhledem k tomu, že napadené OOP vydané odpůrcem je vydáno v rozporu se zákonem, tedy je nezákonné, soud se nezabýval dále dalšími námitkami navrhovatele, neboť u nezákonného aktu by bylo nadbytečné, zabývat se jeho dalšími případnými nedostatky. Protože napadené územní opatření je vydáno v rozporu se zákonem a odpůrce, který je vydal, překročil meze své pravomoci, soud je podle § 101d odst. 2 zrušil ke dni právní moci rozsudku, protože pro stanovení jiné lhůty neshledal důvod. Soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, protože účastníci řízení na výzvu soudu s takovým postupem soudu nevyjádřili nesouhlas.

*Soudní rozhodnutí vybrala a připravila:
Česká společnost pro stavební právo*